

Butlletí del Gremi

*Assemblea
d'agremiats
a Girona*

5

*Àrids Garrigosa,
una empresa
amb una sòlida
tradició*

13

*Entrevista
a
Jaime de Sivatte
President
d'ANEFHOP*

20

La Federación de Áridos (FdA) ingressa a la UEPG

Pasqual Roca i César Luaces en un moment del seu discurs durant l'Assemblea de la UEPG.

Del 2 al 4 de maig va tenir lloc a Brussel·les la XX Assemblea General de Delegats de la Unió Europea de Productors d'Àrids (UEPG). Per primera vegada, va participar-hi com a membre de ple dret la Federació de Áridos (FdA), constituïda fa uns quants

Durant la reunió de la UEPG va tenir lloc la cerimònia d'entrega dels Premis Europeus del Desenvolupament Sostenible, entre els guanyadors dels quals hi havia dues empreses espanyoles. El programa d'activitats també va incloure, a banda de l'Assemblea General, el fòrum dels empresaris i

La UEPG representa 21 països, la qual cosa suposa una producció de 3 bilions de tones d'àrids a l'any

mesos pel Gremi d'Àrids de Catalunya i ANEFA. Pasqual Roca, president de la FdA i vicepresident del Gremi, va anar en representació de la FdA i el va acompanyar César Luaces, director general de la FdA, i Jaume Puig, secretari de la FdA i gerent del Gremi. D'aquesta manera, després de 20 anys, el Gremi d'Àrids de Catalunya torna a estar representat a Europa, per participar així en una associació tan destacada com és la UEPG.

reunions dels diferents comitès de treball. En total, hi ha quatre comitès que s'encarreguen cadascun d'una àrea d'interès. Hi ha, per tant, el comitè tècnic, el de medi ambient, el de salut i seguretat i el d'economia. Amb la incorporació de la Federació de Áridos a la UEPG, els càrrecs que fins ara ocupaven membres d'ANEFA passen a estar en mans de membres de la FdA. Així doncs, el comitè de salut i seguretat, que fins ara era presidit per ANEFA, ara ho serà per la FdA.

Editorial

Els àrids catalans a Brussel·les

El mes de maig passat va tenir lloc la 20a Assemblea General de Delegats de la Unió Europea de Productors d'Àrids (UEPG) i, per primer cop des de fa

gairebé 20 anys, Catalunya va tornar a estar-hi representada. Es tracta d'una reunió anual en la qual les principals associacions i gremis dels països europeus es troben per parlar de les qüestions que afecten el sector extractiu. Per tant, el fet que el Gremi d'Àrids torni a participar-hi és un fet d'una gran rellevància.

La UEPG va ser fundada l'any 1987 i, en els seus començaments, el Gremi d'Àrids de Catalunya, presidit per Antoni Garrigosa, n'era membre en representació de tot l'Estat. Poc després, però, l'Asociación Nacional de Empresarios Fabricantes de Áridos (ANEFA) va passar a ocupar el lloc que fins aquell moment havia estat en mans del Gremi. Això va provocar un malestar entre ambdues associacions que va afectar les seves relacions durant anys. Amb el pas del temps, els gremis i entitats del sector extractiu que s'havien creat a les diferents Comunitats Autònomes, van començar a adonar-se que compartien tota una sèrie de problemàtiques. D'aquesta manera, es va iniciar un procés d'acostament entre aquestes associacions que es va encaminar cap a la creació d'una federació espanyola d'associacions d'extractives.

Així és com va néixer la Federación Española de Asociaciones de Industrias Extractivas (FEDAE). La intenció d'aquesta federació era reunir en el seu sí a tota la indústria extractiva espanyola. Per aquesta raó, es van reprendre els contactes amb ANEFA per tal que aquesta també s'integrés a la FEDAE. El Gremi, que en aquells moments estava presidit per Joan Franquesa, va apostar fort per la FEDAE i, sobre tot, per la creació d'una Federació que aglutinés tot el sector sota el seu paraigües. Malgrat els esforços, la falta de consens en l'últim moment, va impedir que

ANEFA ingressés com a membre de la FEDAE. Això va significar un cop dur per tot el sector i, especialment, pel Gremi d'Àrids de Catalunya que havia apostat amb força per aquesta federació. Tot i així, no es va perdre l'esperança i es va continuar en la línia d'intentar apropar postures durant els següents anys. Així va ser durant la meua presidència i també ho està sent durant la presidència actual d'en Joaquim Roca. I sembla que, des de l'any passat, aquests esforços estan donant els seus fruits. Gràcies a la voluntat tant del Gremi com d'ANEFA, es va poder signar en febrer del 2006 un primer conveni de col·laboració entre ambdues entitats. Però el treball de les dues parts per millorar encara més les relacions entre les dues associacions, no es va acabar aquí. D'aquesta forma, un any després de la signatura del primer conveni, es va constituir, entre ANEFA i el Gremi, la Federación de Áridos (FdA).

La FdA ha nascut del mateix esperit amb el qual es va crear la FEDAE: reunir en una única associació i sota una sola veu tot el sector extractiu espanyol. Tant el Gremi com ANEFA som conscients de què encara queda molta feina per fer però cal continuar donant passes en aquesta direcció. L'objectiu és que la FdA tingui la màxima representació possible per tal que sigui encara més forta i pugui defensar millor els nostres interessos. Per tant, es continuarà treballant per tal que les associacions que encara no formen part de la FdA ho puguin ser en un futur pròxim.

De moment, però, la FdA ha aconseguit que Catalunya torni a estar representada a nivell europeu. Com a president de la FdA i ex-president del Gremi d'Àrids, crec que es tracta d'una fita molt important, que té un gran valor material i simbòlic. Tot això ha estat possible gràcies als esforços tant d'ANEFA com del Gremi, però esperem que a aquestes dues associacions se sumi la resta d'entitats de l'Estat per tal de constituir una veritable veu única del sector.

Pasqual Roca i Riera,
President de la Federación de Áridos (FdA)

Crèdits

Publicació del Departament de Comunicació del Gremi d'Àrids de Catalunya.

Rambla Catalunya, 127, 3r 1a

08008 Barcelona

Tel. 93 415 64 83

Fax 93 415 66 09

premsa@gremiarids.com

gremiarids@gremiarids.com

www.gremiarids.com

Redacció: Mariluz Sánchez

Maquetació: Núria Esparza

Correcció: Delegació d'Osona del Consorci de Normalització Lingüística de Catalunya

Impressió: Cevagraf, S.C.C.L.

© Copyright. Drets reservats.

Difusió: gratuïta.

El Gremi d'Àrids de Catalunya autoritza a reproduir qualsevol dels seus textos o il·lustracions sempre que se'n citi la procedència.

D.L.B.-31.411/2000

Aquest any, la UEPG ha celebrat el seu 20è aniversari.

DECLARACIÓ DE COMPTE ENRERE 2010

Pel que fa al comitè de medi ambient, entre altres activitats, destaca la promoció de la biodiversitat que es fa des del sector europeu dels àrids. En aquesta línia, la UEPG va donar suport a la Declaració de compte enrere 2010. Es tracta d'una declaració que té com a objectiu principal "que tots els governs europeus i membres de la societat civil, a tots els nivells, hagin pres les mesures necessàries per tal de frenar la pèrdua de biodiversitat abans del 2010". Altres objectius concrets, tal com es recullen a la

La UEPG te com a principal objectiu promoure els interessos de la indústria extractiva europea

declaració, són fomentar i donar suport a la implementació completa de tots els compromisos vinculants internacionals existents i de les accions necessàries per frenar la pèrdua de biodiversitat; demostrar clara-

ment quins progressos fa Europa en el compliment del Compromís de Biodiversitat del 2010, i aconseguir una atenció pública màxima a tot Europa sobre el desafiament de salvar la biodiversitat abans del 2010.

La UEPG es va constituir l'any 1987 i, des de llavors, ha tingut com a principal objectiu promoure els interessos de la indústria extractiva europea i representar les associacions membres de cada estat amb referència a les polítiques econòmiques, mediambientals, tècniques, de seguretat i

extractiva. La UEPG manté informats els seus membres a través de diferents publicacions i actualitzacions. D'aquesta manera, l'associació s'assigura que, a l'hora de prendre decisions respecte a temes que afecten la indústria extractiva, la UE té en consideració les posicions de la UEPG.

Tal com la mateixa UEPG manifesta, la seva principal missió és "demostrar el rol estratègic que porta a terme la indústria europea dels àrids per tal de cobrir les necessitats de la societat europea". Per aconseguir-ho, la UEPG col·labora a donar forma a les polítiques de la Unió Europea en aquelles àrees susceptibles d'afectar aquest sector.

La UEPG representa a un total de 21 països europeus, la qual cosa suposa una producció de 3 bilions de tones d'àrids a l'any, 28.000 centres de treball i 350.000 llocs de treball (tot incloent-hi els subcontractats).

La UEPG dona suport a la Declaració de compte enrere 2010.

A més de l'Assemblea General, es van reunir també els diferents comitès de treball de la UEPG.

Premis UEPG Desenvolupament Sostenible 2007

ARIPRESA va rebre el premi Europeu en Seguretat.

Durant els actes de celebració del 20è aniversari de la UEPG, va destacar l'entrega dels premis al Desenvolupament Sostenible 2007. Dues empreses espanyoles van ser guardonades: la Planta Andujar, de l'empresa ARIPRESA (que pertany al Grupo Cementos Portland Valderrivas) i la pedrera Los Arenales, de la Companyia General de Canteres (Italcementi Group). La Planta Andujar va obtenir el Premi Europeu de Desenvolupament Sostenible de Seguretat en Pedreres i Graveres, en la categoria de grans empreses, i la pedrera Los Arenales, el Premi Europeu de Restauració, en l'apartat de medi ambient.

Amb aquests Premis al Desenvolupament Sostenible, la UEPG vol demostrar el seu compromís amb la promoció i difusió de les millors pràctiques, tot encoratjant projectes que van més enllà d'allò que requereix la legislació de cada territori. L'objectiu dels premis és "recompen-

La pedrera Los Arenales va ser premiada per la seva restauració.

sar les empreses extractives que han tingut èxit en la integració de les dimensions socials, econòmiques i/o mediambientals del desenvolupament sostenible en les seves operacions". D'aquesta manera s'espera "encoratjar tota la indústria a reforçar el seu compromís amb el desenvolupament sostenible". Els premis, que tenen el seu origen en el primer Premi Europeu de Restauració de 1997, actualment estan organitzats en tres àrees: econòmica, social i mediambiental. En total, s'han concedit nou premis a empreses de set països diferents (Espanya, el Regne Unit, França, Itàlia, Suïssa, la República Txeca i Alemanya). El jurat va ser compost per Roger Cans (periodista i ex editor mediambiental del diari *Le Monde*, França), la doctora Hildegard Aichberger (presidenta de la World Wide Fund for Nature -WWF-, d'Àustria), del doctor Nicolai Martens (director de l'Institut d'Enginyers de Mines Europeu, d'Alemanya) i el doctor Alfredo Martini (cap de comunicació de l'Institut de Recerca en Cronstrucció, Itàlia).

La sostenibilitat minera a debat

El sector extractiu europeu està preparant una norma d'aplicació voluntària que té per objecte establir els indicadors de tipus social, econòmic i ambiental per a la avaluació i implantació de la gestió minera sostenible. En la reunió del comitè, en la qual participa el Gremi, ja es van acordar els criteris a seguir per avaluar la sostenibilitat del sector. D'aquesta forma, l'Estat espanyol es col·loca al capdavant d'Europa, sent el primer país que redacta una norma d'aquest tipus. L'objectiu és avançar-se a futures directives de la Unió Europea en aquesta matèria.

Els criteris per avaluar la gestió minera sostenible seran els següents:

- Seguretat de subministrament per a la satisfacció de la demanda del producte en un entorn pròxim, mitjà o llunyà.
- Utilització eficient dels recursos naturals.
- Aplicació de mesures per promoure i millorar la seguretat i la salut dels treballadors.
- Contribució al desenvolupament econòmic de la comunitat.
- Contribució al desenvolupament social de la comunitat.
- Manteniment i millora de la gestió minera sostenible de l'organització.
- Rehabilitació de l'espai natural afectat.
- Aplicació de les millors tècniques disponibles en la prevenció i control integrats de la contaminació així com en la gestió de residus.
- Foment de la responsabilitat social empresarial.

Assemblea d'agremiats a Girona

Una trentena de persones van assistir el 30 de març a l'Assemblea territorial de Girona, que va tenir lloc a la Cambra de Comerç de la ciutat. El president del Gremi d'Àrids de Catalunya, Joaquim Roca i el president de la Cambra de Comerç de Girona, Domènec Espadale, van ser els encarregats de presentar l'acte. D'altra banda, Santiago Santomà, responsable de la secció d'activitats radioactives i extractives de Girona, i Lluís Laguna, subdirector general d'intervenció i qualificació ambiental van tancar l'Assemblea.

Durant la presentació de l'acte, Joaquim Roca va exposar els principals temes que afecten el sector. En primer lloc, va parlar de la creixent complicació administrativa, "que implica inseguretat i un augment dels costos que acaba repercutint negativament en l'eficàcia de les empreses". Respecte aquest tema, Laguna va coincidir amb Roca que "els tràmits són molt llargs i exagerats" i que el sector necessita que es pugui autoritzar de forma més ràpida. Tot i així, Laguna va referir-se a les directives europees "que també compliquen i allarguen cada vegada més els tràmits". Laguna també va comentar als agremiats el pla d'emissions atmosfèriques que està preparant el Departament de Medi Ambient i Habitatge (DMAH).

D'altra banda, tal com va indicar Joaquim Roca, segons dades del Grup de Treball de la Demanda del Consell Assessor dels Àrids, durant el 2006, dels 4 milions de tones d'àrid autoritzades, només 800.000 han estat destinades a empreses extractives i la resta, 3.200.000, a préstecs. De nou, des del Gremi es va recalcar la importància que les empreses constructores que reben aquests

Santiago Santomà va expressar la necessitat que les explotacions mineres siguin acceptades

préstecs, passin exactament els mateixos tràmits i controls que les empreses extractives del sector per tal de garantir que es prendran les mesures necessàries per a una correcta restauració.

A continuació, Joaquim Roca va repassar les negociacions que des del Gremi s'han portat a terme amb relació a l'ampliació de la Xarxa Natura 2000. Gràcies a aquesta feina, s'han aconseguit salvar prop

de 100 explotacions mineres. Roca també va destacar que, per primer cop, els Plans Territorials reconeixen les activitats extractives en el seu redactat.

Pel que fa al problema amb l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA), no s'ha aconseguit solucionar, "tot i que el sector cada cop està més ben posicionat per negociar", tal com comenta Jaume Puig, gerent

Lluís Laguna:

"Els tràmits són molt llargs i exagerats"

del Gremi d'Àrids. Això és el resultat de l'esforç que fa tot el sector per fer les coses ben fetes i des de l'Administració ja es comença a reconèixer aquest fet. D'altra banda, Laguna va afegir que el DMAH té la voluntat d'avançar en les converses amb l'ACA, ja que "el Departament és conscient del problema amb les graves". Tot i així va recalcar que hi ha una pressió molt forta dels moviments ciutadans i que cal fer-los compatibles amb les activitats econòmiques del país. En aquesta mateixa línia, Santiago Santomà va expressar la necessitat que les explotacions mineres siguin acceptades però va remarcar que per tal que això sigui una realitat cal que estiguin netes, cuidades i que disposin d'un bon

Joaquim Roca:

"La complicació administrativa implica inseguretat i un augment dels costos que acaba repercutint negativament en l'eficàcia de les empreses"

pla de restauració. Santomà també va destacar que un dels aspectes que més els preocupa és el de la seguretat i que s'apliquin correctament les mesures de la Llei de prevenció de riscos laborals.

A banda d'aquests temes, durant l'Assemblea també es van repassar els canvis en els diferents departaments de la Generalitat, sobretot els que feien referència als nous delegats territorials de Girona. També es va informar de la incorporació del Gremi a l'Observatori del Paisatge.

Santiago Santomà i Lluís Laguna van intervenir al final de l'acte, que aquest any va tenir lloc a la Cambra de Comerç de Girona.

Polítics i empresaris es troben a la XXIII Reunió del Cercle d'Economia

Els dies 31 de maig, 1 i 2 de juny passats va celebrar-se a Sitges la XXIII Reunió del Cercle d'Economia sota el títol Economia, Empresa i Política. L'acte va reunir a personalitats molt destacades tant de l'àmbit econòmic com polític. La reunió va començar el dijous 31 amb un sopar amb Mariano Rajoy, cap del Partit Popular. A l'endemà, el President Montilla va ser l'encarregat d'inaugurar la Reunió amb una intervenció on va abordar la situació econòmica, empresarial i política de Catalunya. L'acte de clausura va ser a càrrec del President del Govern Espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero.

SIMPLIFICACIÓ DELS TRÀMITS

Durant la conferència, Montilla va afirmar que "les institucions públiques han d'oferir un marc estable i dinàmic perquè les empreses puguin planificar les seves estratègies a llarg termini". També va comunicar que el Govern té pensat aprovar en breu un "Pla d'Actuació per eliminar càrregues administratives que tenen les empreses per la seva relació amb l'Administració". Dintre d'aquest Pla es recullen "mesures com l'eliminació de tràmits" i, segons va explicar Montilla, es preveu una reducció d'aquests del voltant d'un 10% durant el seu mandat. A més, el Pla "fixarà mecanismes per a evitar l'aparició de nous tràmits innecessaris". Aquestes declaracions estan en la mateixa línia d'actuació que el sector extractiu, juntament amb la resta de sectors econòmics, fa anys que reclama a l'Administració. I és que, tal com afirma Joaquim Roca, president del Gremi d'Àrids, "no pot ser que els expedients triguin a tramitar-se 721 dies de mitjana. Això provo-

ca una gran inseguretat en el sector i fa impossible planificar actuacions i inversions a llarg termini".

D'altra banda, Montilla també es va referir a les infraestructures i va afirmar que el Govern "vol unes infraestructures físiques que assegurin la millor connectivitat interna i externa, de Catalunya d'acord amb la concepció del territori en xarxa que proposem". A aquest respecte, el sector extractiu ha manifestat públicament en diverses ocasions la necessitat de tenir en compte que per tal de construir totes aquestes infraestructures es necessiten àrids.

L'AEROPORT I L'ACTE DEL 22 DE MARÇ

En la seva xerrada, Montilla també va parlar de l'Aeroport de Barcelona. Va recordar l'acte del passat 22 de març en el qual una important representació del món econòmic i empresarial va reclamar que l'aeroport del Prat es converteixi en un hub de vols intercontinentals. Segons va explicar Montilla, el Govern ja va valorar positivament aquesta actuació quan va tenir lloc. En el manifest de l'acte, es demana que "la gestió de l'aeroport es realitzi de forma individualitzada i des del territori" i que "l'ubicació definitiva de les companyies i grans aliances aèries es realitzi de forma transparent i basada en criteris objectius". El Gremi d'Àrids també va ser-hi present en aquest acte, impulsat per institucions de gran pes com la Cambra de Comerç, PIMEC, la Fira de Barcelona i el mateix Cercle d'Economia, entre molts d'altres.

El Gremi va donar suport a l'acte del 22 de març, a l'IESE.

Montilla, a la seva arribada al Cercle d'Economia.

Assemblea General d'ANEFA a Valladolid

L'Asociación Nacional d'Empresarios Fabricantes de Árids (ANEFA) va celebrar els dies 10 i 11 de maig la seva Assemblea General, aquest cop a Valladolid. Durant la primera jornada, els assistents van visitar una explotació d'àrids, la Gravera La Guindalera, de Zarzuela Empresa Construcción, SA, situada a Villabañez. Amb aquest tipus de visita es pretén fomentar l'intercanvi de coneixements i experiències entre els empresaris del sector extractiu. Al dia següent, va tenir lloc l'Assemblea, en la qual va destacar l'acte d'entrega dels Premis ANEFA Desenvo-

lupament Sostenible i els Premis ANEFA de Periodisme, que van ja per la tercera edició.

Durant l'Assemblea es van proporcionar les darreres dades sobre el sector extractiu a nivell estatal. Duran el 2006, el consum total d'àrids va arribar als 560 milions de tones, la qual cosa suposa un increment del 5,7% respecte l'any anterior. Això suposa que Espanya sigui el segon país, dintre dels països integrats en la (UEPG), només per darrere d'Alemanya.

El DMAH i el Gremi organitzen una visita de Directors Generals a les pedreres

El dimecres 30 de maig passat va tenir lloc la visita a quatre activitats extractives, organitzada pel Gremi d'Àrids de Catalunya i el Departament de Medi Ambient i Habitatge (DMAH). A la visita van participar, per part de l'Administració, Maria Comellas, directora general de Qualitat Ambiental, Joan Pallisé, director general de Medi Natural i Jaume Busquets, subdirector general de Paisatge. Per part del Gremi, van assistir-hi diversos representants de cadascuna de les empreses visitades: Joaquim Roca, president del Gremi i de l'empresa d'Àrids Curanta, Andreu Puigfel, de Sefel, SA, Salvador Fernández i Josep Molins, de PROMSA i Miquel Oliva, d'Àrids Tramuntana; a banda del gerent del Gremi, Jaume Puig i altres encarregats de les respectives explotacions. Totes dues parts van qualificar l'experiència com a molt positiva i esperen que sigui possible repetir-la amb directors generals d'altres departaments de la Generalitat, com el de Política Territorial i Obres Públiques (PTOP) o el d'Economia.

La primera parada de la ruta va ser l'explotació José XXVI a Sant Celoni (Vallès Oriental). Durant la visita, els directors generals van poder veure una restauració dels espais fluvials de La Tordera amb làmines d'aigua feta per l'empresa Sefel, S.A. Es tracta d'un llac arti-

ficial on ja han començat a instal·lar-se les primeres espècies d'animals, des d'aus de diferents tipus fins a amfibis.

Tot seguit, es va visitar l'explotació Cantera Sant Julià, a Sant Julià de Ramis (Gironès). En aquesta ocasió, l'objectiu era conèixer el procés de correcció d'impactes visuals d'aquesta pedrera i la seva compatibilització amb un dipòsit de runes, fet per l'empresa PROMSA.

A continuació, es va procedir a la visita de les graveres El Castell i La noguera, a Bàscara (Alt Empordà). En aquestes explotacions, els directors generals van poder observar els processos de restauració ja finalitzats i la seva integració paisatgística i ambiental en zona declarada Xarxa Natura 2000, portat a terme per l'empresa Àrids Tramuntana, SA.

La darrera explotació que es va visitar va ser l'anomenada El Meandre Vell, a Torroella de Fluvià (Alt Empordà). En aquest cas, l'objectiu era conèixer la proposta de restauració d'aquesta grava amb la creació de zona d'aiguamolls en espais de la Xarxa Natura 2000, feta per l'empresa Àrids Germans Curanta, SA.

Pallisé, Comellas, Busquets amb els responsables de l'empresa Sefel, visitant la restauració de l'Aiguamoll de les Llobateres.

Un moment de la visita a Cantera Sant Julià de PROMSA.

Els representants de l'Administració a la grava El Castell i la Noguera, de l'empresa Àrids Tramuntana.

La restauració del Meandre Vell realitzada per Àrids Curanta a Torroella de Fluvià, va ser l'última parada del dia.

Visites escolars a les pedreres

Bercontrés va anar al col·legi a fer una explicació sobre el sector, uns dies abans de la visita escolar.

Uns 60 alumnes de 4t, 5è i 6è de primària de l'escola Mare de Déu del Carme de Santa Coloma de Queralt van visitar el 25 de maig passat l'explotació d'àrids que l'empresa Bercontrés té a Pontils. Tot coincidint amb l'època del curs en què es tracta el tema dels àrids, l'empresa va organitzar conjuntament amb l'escola aquesta activitat, que va constar de dues parts.

En primer lloc, l'empresa va anar al col·legi a fer una explicació sobre el sector extractiu i la feina que es realitza a la pedrera. D'aquesta forma, es va poder aprofundir en aquells temes que més van interessar als alumnes, com per exemple, les voladures. Se'ls hi van passar vídeos i van poder veure fotografies que il·lustren tot el procés d'extracció d'àrids. A més, tot plegat, es va complemen-

tar amb una feina prèvia a classe que, entre d'altres coses, va incloure la lectura del llibre *Petita Història dels Àrids*, il·lustrat per Pilarin Bayés. Tal com van comentar algunes de les mestres, el llibre explica coses que van resultar sorprenents als alumnes, com que la pasta de dents tingués àrids entre els seus components.

La segona activitat va ser la visita dels alumnes a la pedrera, uns dies després. Gràcies a la presentació prèvia que se'ls havia fet a classe, tots els nens i les nenes van poder comprendre millor el funcionament de l'empresa. Es va fer un recorregut durant el qual es va explicar el procés d'extracció d'àrids, les transformacions que s'apliquen al material i els usos del producte. A més, es va mostrar als alumnes la restauració dels terrenys que ja han estat explotats per l'empresa i que, actualment, estant sent repoblats de nou.

D'altra banda, l'empresa Cansa2001 va rebre els alumnes de 6è de primària de l'Escola Solc. En total, van participar en l'activitat 28 alumnes i 2 professors. Es tracta del sisè any que es realitza aquesta visita a l'explotació d'Esparraguera i a la planta de tractament d'àrids que l'empresa té a Sant Andreu de la Barca. De nou,

Les visites escolars a pedreres acostumen a coincidir amb l'època en què el temari parla d'àrids

tots els participants han fet una valoració molt positiva de l'activitat. Els alumnes van quedar especialment sorpresos pel moviment de terres, de camions i de màquines que hi ha a l'explotació. També van destacar el procés de transformació de la pedra que porten els camions en àrids de diferents mides. Un cop finalitzada la visita, es va convidar als nens i nenes a un aperitiu i, com cada any, se'ls va entregar un petit obsequi. En aquesta ocasió va consistir en un clauer de Cansa2001 i 4 exemplars del llibre *Petita Història dels Àrids* per la biblioteca de l'escola.

Uns 60 alumnes de l'escola Mare de Déu del Carme, de Santa Coloma de Queralt, van visitar les instal·lacions de Bercontrés.

El Gremi es presenta a Economia

El Gremi és va reunir amb Martí Carnicer

Durant els darrers mesos, el Gremi ha continuat els contactes iniciats amb l'Administració des del canvi de Govern el novembre passat. El 27 de març representants del Gremi es van trobar amb Andreu Morillas, secretari d'Economia del Govern de la Generalitat per tal de fer-li una primera presentació del sector extractiu. A la reunió hi van assistir Joaquim Roca, president del Gremi, Pasqual Roca, vicepresident, i Jaume Puig, secretari. A més, també va participar Francesc Sabio, subdirector general de la secció d'Energia i Mines, que actualment depèn del Departament d'Economia i Finances.

El Gremi també es va reunir amb Martí Carnicer, secretari general d'Economia i Finances, el 22 de maig passat. En aquesta ocasió, a més del president i el gerent del Gremi, van participar Alicia Caballero, vicepresidenta, Sebastià Alegre, secretari i Valentí Pich, assessor extern del Gremi. Totes dues trobades amb els secretaris generals han estat qualificades pel president del Gremi com "un molt bon punt de partida per

Representants del Gremi es van trobar amb Andreu Morillas

tal que Administració i Gremi puguin continuar treballant per millorar tot allò necessari en el sector". Està previst que es realitzin reunions periòdiques per tal de mantenir el contacte i poder seguir fent feina en aquesta línia.

D'altra banda, el Gremi ha mantingut contactes amb els diferents delegats territorials tant d'Economia com de Medi Ambient i Habitatge. D'aquesta forma, el dia 11 d'abril, representants del Gremi es van reunir amb el responsable territorial d'Economia de les Terres de l'Ebre, Josep Rovira, mentre que el 18 de maig es van trobar amb Francesc Revert, delegat territorial d'Economia a Girona. Fruit d'aquesta reunió i a proposta de Revert, el dia 1 de juny passat es va celebrar un dinar entre els agremiats de Girona i el delegat d'Economia, per tal que aquest pugui conèixer més de prop les preocupacions del sector. Totes aquestes reunions tenen com a principal objectiu fer una panoràmica general del sector que serveixi d'introducció a les principals qüestions que més preocupen els agremiats.

Agustí Maure, nou director general d'Energia i Mines

Agustí Maure Muñoz és, des del 19 d'abril el nou director general d'Energia i Mines, del Departament d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya. Maure substitueix en el càrrec Josep Isern Sitjà, que ha estat un dels principals interlocutors del Gremi durant els darrers anys. El Gremi ja es va reunir per primer cop amb Maure el 9 de maig, en una trobada en la qual representants del Gremi van plantejar-li les principals qüestions que més afecten el sector.

Maure va néixer a Barcelona l'any 1947 i ha desenvolupat la seva carrera professional, fonamentalment, en el sector elèctric. El nou director general és enginyer tècnic industrial en l'especialitat elèctrica, està diplomad en direcció i administració d'empreses per EADA, per l'IESE i per l'EUROFORUM i en decisions estratègiques en direcció d'empreses per l'INSEAD.

Pel que fa a Josep Isern, abandona el càrrec ja que es jubila. Tot i així, continuarà com a assessor del Departament d'Economia. Isern va ser nomenat director general el gener de 2004, durant el govern de Pasqual Maragall.

Agustí Maure substitueix Josep Isern al capdavant de la Direcció General d'Energia i Mines.

Diverses empreses agremiades participen al Construmat

Un any més, les empreses del Gremi han participat en el Saló Internacional de la Construcció (Construmat 2007), que va tenir lloc del 14 al 19 de maig a la Fira de Barcelona. En la seva 15a edició, Construmat ha acollit 4.500 empreses de 50 països d'arreu del món. En aquesta ocasió, el tema central del Saló ha estat el compromís de l'arquitectura amb el medi ambient. Durant la els dies que ha

durat la fira, els seus assistents van poder, no només visitar els estands d'empreses del sector de la construcció, sinó també assistir a jornades, cursos, conferències i d'altres actes paral·lels organitzats en el marc del Saló. Aquest és el cas de la jornada sobre el formigó organitzada per ANEFHOP i el Gremi de Constructors d'Obres de Barcelona i Comarques i la presentació d'un llibre per part de Ciment Català.

Celebració de la XIII Jornada del Formigó

Joaquim Roca, tercer per l'esquerra, va participar a la taula rodona.

L'Associació Nacional de Fabricants de Formigó preparat (ANEFHOP) i el Gremi de Constructors d'Obres de Barcelona i Comarques van organitzar el 14 de maig, la XIII Jornada del Formigó, coincidint amb la inauguració del saló Construmat. El conseller de Medi Ambient i Habitatge, Francesc Baltasar, va ser l'encarregat d'obrir l'acte, juntament amb Néstor Turró, president del Gremi de Constructors, i Sebastià Alegre, president d'ANEFHOP. La jornada es va dedicar preferentment a temes mediambientals i a la revisió de la Instrucció EHE. Al final del dia va tenir lloc una taula rodona titulada "Formigó i medi ambient" moderada per Núria Pedrals, subdirectora general del Departament de Medi Ambient de la Generalitat, en la qual va participar, entre altres, Joaquim Roca, president del Gremi d'Àrids.

L'acte, que s'organitza des de fa 25 anys amb una freqüència biennal, va ser patrocinat pel Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya, i van col·laborar-hi l'IECA (Institut del Cement) i la Fira de Barcelona.

Ciment Català presenta el llibre *Piedra Moldeada*

El 18 de maig, dintre del marc de la fira Construmat, l'Agrupació de Fabricants de Cement de Catalunya (Ciment Català) va presentar el llibre *Piedra Moldeada*. GRC y Hormigón Arquitectónico, escrit per Francisco Javier Regás i Juan Carlos Bolaños. Una trentena de persones van assistir a la presentació del llibre, que va estar presidida per Juan Carlos Romero, de Saint Gobain Vetrotex; Francisco Javier Regás, d'Arquitectonic Concrete; Juan Carlos Bolaños, arquitecte, i Carlos Jofré, director tècnic de l'Institut Espanyol del Cement i les seves Aplicacions. Durant l'acte es va comentar que el llibre conté prop de 1.000 imatges, moltes de les quals els lectors podran reconèixer fàcilment. Tal com s'explica a la introducció, "el llibre té com a propòsit bastir ponts entre arquitectes i industrials, superant llacunes d'informació sobre les aplicacions dels compostos de cement i àrids utilitzats en la prefabricació de peces d'alta exigència estètica."

D'esquerra a dreta, Romero, Regás, Bolaños i Jofré.

El Gremi participa a la fira Bauma 2007

Un grup de més de vint agremiats van participar en la visita col·lectiva organitzada pel Gremi d'Àrids a la Bauma. La fira alemanya, que s'organitza a Munic cada tres anys, va tenir lloc del 23 al 29 d'abril. Els 500.000 participants, que van assistir a l'edició d'aquest any van poder visitar 3.041 expositors que presentaven productes i serveis d'empreses d'arreu del món.

Així doncs, la fira creix any rere any, tant en extensió com en nombre d'expositors i visitants. Però, tot i així, la majoria dels membres del Gremi que van participar en la visita col·lectiva van coincidir a afirmar l'absència de grans novetats pel que fa al sector extractiu. Tal com explica el president del Gremi, Joaquim Roca, que va participar en el viatge, "la fira és cada any més gran, però, tot i que és una vista molt interessant, trobo a faltar innovacions pel que fa a la indústria minera".

II Trobada Mundial de Fabricants de Formigó Preparat, a Sevilla

Sevilla ha acollit, del 4 al 8 de juny, la segona edició de la Trobada Mundial de Fabricants de Formigó Preparat, organitzada per l'Associació Nacional Espanyola de Fabricants de Formigó Preparat (ANEFHOP). Entre els principals temes tractats durant les jornades, es troben la tendència a unificar els sistemes de producció, el transport, la distribució i el control. En les mateixes dates d'aquesta trobada, s'han celebrat també el XV Congrés Europeu i el XI Congrés Iberoamericà, alhora que s'ha volgut acostar també les associacions asiàtiques i australianes. Aquesta trobada ha servit per potenciar el desenvolupament de la indústria del formigó i ha donat l'oportunitat de conèixer-se i establir relacions entre els membres del sector. A les jornades de Sevilla hi han assistit al voltant de 1.000 persones.

En relació amb aquesta trobada, Jaime de Sivatte, president d'ANEFHOP, explica que el desenvolupament de la voluntat associativa de la indústria del formigó preparat ha tingut les següents fites: el 1967 es va constituir l'Associació Europea de Fabricants de Formigó (ERMCO), el

1968 es va constituir ANEFHOP, el 1976 ho va fer la Federació Iberoamericana de Formigó Preparat (FIHP) a Saragossa. Des de 1976 als nostres dies la FIHP ha celebrat 10 congressos i ERMCO 14. el 1992 es va celebrar la primera trobada mundial del formigó preparat a Madrid, i a la setmana del 4 al 8 de juny ha tingut lloc a Sevilla la segona trobada mundial del formigó, dins el qual s'ha celebrat el congrés número 11 de la FIHP i el número 15 de la ERMCO.

Durant aquests dies, a part de les activitats normals, personals i socials, s'han llegit 64 comunicacions i ponències que abastaven tota la gamma de les temàtiques en les quals treballa habitualment l'indústria del formigó preparat: Innovacions Tecnològiques, Construcció amb formigons específics per als diferents tipus d'obres, Prevenció de riscos laborals, Sostenibilitat en la construcció amb formigó, Ús d'àrids reciclats, Additius d'última generació, Revisió de les normatives nacionals i internacionals, Màrqueting, Formigó d'alta resistència, Durabilitat i Medi ambient, Últims avanços en control de qualitat, etc.

D'esquerra a dreta, César Luaces, Joaquim Roca, Pasqual Roca i Jaume Puig.

Més de 1000 persones han assistit a les conferències i activitats que s'han realitzat a Sevilla.

GREMIS I ASSOCIACIONS

L'Asociación de Empresas de Áridos de la Comunidad Valenciana (ARIVAL)

L'origen de l'Asociación de Empresas de Áridos de la Comunidad Valenciana (ARIVAL) té lloc l'any 1996, quan un grup d'empresaris va acordar crear una associació independent d'ANEFA, anomenada Asociación de Empresas de Extracción y Tratamiento de Áridos de la Provincia de Valencia (AEVAVAL). Més tard, aquell mateix any es van modificar els estatuts i el nom de l'Associació, donant lloc a l'Asociación de Empresas de Áridos de Valencia. Però no va ser fins el 2001 quan ARIVAL va decidir sortir de l'àmbit exclusiu de la província de València per tal d'abastar tota la Comunitat. És llavors quan neix l'Asociación de Empresas de Áridos de la Comunidad Valenciana (ARIVAL) tal i com la coneixem actualment.

UNA GRAN REPRESENTATIVITAT

ARIVAL agrupa tot tipus d'empreses d'àrids amb explotacions en la Comunitat Valenciana, amb independència de la seva mida. Així doncs, ARIVAL reuneix empreses d'àmbit local, comunitari, nacional i internacional. Actualment, l'Associació compta amb 46 membres que integren gairebé 60 empreses, la qual cosa representa un total d'unes 100 explotacions. Tot plegat, això atorga a ARIVAL una gran representativitat del seu sector dintre de la Comunitat Valenciana, quedant fora de l'entitat només unes 10 explotacions. A més, ARIVAL forma part de la Federación Española de Asociaciones de Industrias Extractivas (FEDAE), de nivell estatal.

El principal objectiu de l'Associació és la defensa i vertebració d'un sector que està molt condicionat per les legislacions locals, autonòmiques, nacionals i europees, que incideixen en aspectes fonamentals l'activitat diària de les empreses. A tot això, cal afegir-hi la incidència dels municipis, que acostumen a no tenir en compte les pedreres i les graveres a l'hora de fer el planejament urbanístic. D'aquesta forma, semblen oblidar que són les mateixes empreses extractives que ignoren, les quals els han de proporcionar el material per portar a terme el seu desenvolupament urbanístic.

Entre les principals preocupacions del sector es troben la millora de la seva imatge front la societat i l'Administració i la politització de la seva activitat que en ocasions es fa. També és un punt clau la superabundància i disparitat normativa que, unit a la falta de personal a l'Administració, suposa una gran lentitud en la resolució dels tràmits que han de passar les empreses extractives.

D'altra banda, ARIVAL a optat per una política de denúncia sistemàtica d'activitats extractives il·legals. D'aquesta forma es promou el tancament d'exploracions clandestines, que no respecten el medi ambient, perjudiquen la imatge del sector i suposen una greu competència deslleial.

L'evolució del sector en els darrers anys ha suposat una clara tendència cap a la professionalització de les empreses, tot incorporant a les seves polítiques empresarials programes de millores mediambientals, de qualitat, de seguretat laboral i modernització d'equips i instal·lacions. El sector extractiu a la Comunitat Valenciana ocupa uns 1.700 de llocs de treball directe i supera els 7.500 pel que fa al treball indirecte. Actualment es preveu que el creixement de la producció d'àrids a la Comunitat Valenciana pel 2007 i el 2008 sigui moderat, entre el 2% i el 5 %.

LA MESA DE LA MINERIA

D'altra banda, l'any 2002, ARIVAL va iniciar un procés que va culminar amb la signatura d'un pacte i la creació de la Mesa de la Minería. La Mesa està formada per associacions representatives de tots els sectors industrials d'explotació de recursos naturals a cel obert de la Comunitat Valenciana i compta amb el suport de la Conselleria d'Empresa Universitat i Ciència, i la Conselleria de Territori i Vivenda. La Mesa es reuneix de forma periòdica per tal de tractar tots aquells assumptes que són d'importància pel sector.

Pel que fa a la seva organització, la Junta Directiva d'ARIVAL està composta pel president (actualment Manuel Hermoso Villalba) i nou vocals. Dels nou vocals, els socis de cada província n'escullen dos, com a Delegat i Subdelegat, i els tres restants són escollits entre el conjunt d'associats de tota la Comunitat. Cada dos anys es fan eleccions per tal de ratificar o revocar la gestió de la Junta Directiva de l'entitat. Cada empresa té un sol vot (independentment de la seva mida, influència o quota) i es realitzen mitjançant vot secret i llistes obertes.

UNA APOSTA PER LA FORMACIÓ

Des d'ARIVAL s'organitzen cursos de formació presencials en totes tres províncies i també cursos on-line sobre prevenció de riscos laborals i capacitació laboral. A més, l'Associació aposta per realitzar estudis i treballs sobre temes mediambientals, conferències informatives, fulletons, jornades tècniques i estudis del sector, entre d'altres. A més, ARIVAL participa en l'Institut Tecnològic de la Construcció (AIDICO), tot col·laborant en diverses investigacions premiades per les federacions patronals.

Manuel Hermoso és el president d'Arival.

EMPRESA

Àrids Garrigosa, una empresa amb una sòlida tradició

Àrids Garrigosa és una empresa familiar que es dedica a l'extracció d'àrids i graves per a la construcció. Es tracta d'una societat familiar de quarta generació, amb seu social a Sant Boi de Llobregat que va constituir-se com a societat anònima, amb personalitat diferenciada, l'any 1980. Tot i així, els seus orígens es remunten a principis del segle XX i els registres indiquen que ja existien abans de l'any 1928. Els fundadors d'Àrids Garrigosa van ser Josep Rodés Duran i Antoni Garrigosa Perelló.

Àrids Garrigosa té dues explotacions, una anomenada Can Curpell, situada a Ullastrell (Vallès Occidental), i una altra ubicada a Santa Coloma de Cervelló (Baix Llobregat), on disposen d'una planta de tractament. El material que l'empresa explota són sorres i graves. Aproximadament, Àrids Garrigosa extrau unes 500.000 tones l'any, tot i que aquesta xifra varia segons la veta el jaciment i les demandes dels clients. El destí d'aquest material acostuma a ser l'obra pública i l'obra civil, tot i que també es destina a altres aplicacions. A més, tot l'àrid produït compta amb el marcatge CE dels àrids, obligatori des del 2001.

Actualment, l'empresa té 14 persones empleades a les seves instal·lacions però el nombre de treballadors es pot incrementar o disminuir en funció de la quantitat de feina que demandi el mercat. Àrids Garrigosa disposa de flota de camions pròpia.

Pel que fa al pla de restauració dels terrenys on ja s'ha produït l'extracció, Àrids Garrigosa ha optat per la restauració integrada. D'aquesta forma, l'empresa simultanieja l'extracció d'àrids amb la reforestació de les parts que ja han estat explotades. Es tracta d'un procediment pel

***Destaca l'especial cura
que l'empresa té de l'aigua, tot depurant-la per
poder-la reutilitzar***

qual opten la majoria de les empreses, ja que permet anar avançant amb la restauració sense necessitat d'esperar a haver finalitzat l'activitat d'extracció. Àrids Garrigosa també ha incorporat totes aquelles mesures que convenen per tal de minimitzar els impactes ambientals. Així doncs, les seves instal·lacions disposen d'equips de captació de pols, una instal·lació de filtre premsa per a la separació dels materials de les sorres i graves i es recuperen en origen els àrids derivats del formigó sòlid, entre d'altres. Destaca l'especial cura que l'empresa té de l'aigua, tot depurant-la per poder-la reutilitzar. D'aquesta forma, l'aigua que s'ha fet servir en l'explotació es reconduïx a una balsa on es realitzen feines de depuració mitjançant decantació i tractament per tal de poder tornar a reutilitzar-la.

A banda, intenten potenciar una relació profitosa amb el seu entorn, tot mantenint contactes amb les administracions i patrocinant diversos mecenatges amb la societat civil.

De l'empresa, també destaca el fet que són uns dels proveïdors d'àrids més importants de les obres inacabades de l'arquitecte Antoni Gaudí. Així per exemple, la sorra fina extreta per Àrids Garrigosa forma part d'obres tan emblemàtiques com la Sagrada Família de Barcelona i l'església i cripta de la Colònia Güell de Santa Coloma de Cervelló.

Àrids Garrigosa, SA
Agramunt, 29

08830 Sant Boi del Llobregat (Barcelona)
Tèl. 93.630.17.42 i Fax 93.630.18.02
aridsgarrigosa@eresmas.com

BONES PRÀCTIQUES

La nova zona humida de l'Aiguamoll de les Llobateres

L'aiguamoll disposa d'un observatori d'aus.

En el II Congrés sobre restauració de Rius i Zones Humides, Xavier Latorre Piedrafita, president de l'Associació Catalana d'Amics de l'Aigua (ACAA) i Cap de la Unitat de Dept. de Coordinació Territorial de la Demarcació de Tordera-Besòs de l'Agència Catalana de l'Aigua (DMAH) va explicar que: "Les zones humides es troben entre els ecosistemes més rics del planeta, ja que són llocs amb una gran diversitat biològica i compleixen funcions essencials, com ara la regulació del cicle hidrològic i constituir hàbitats per a moltes espècies de flora i de fauna". Amb aquesta idea de fons, l'empresa SEFEL va començar, ara fa 9 anys, la restauració d'una gravera a zona humida situada al municipi de Sant Celoni. A proposta de l'Agència Catalan de l'Aigua (ACA) es va decidir convertir l'aiguamoll també en una bassa de laminació, facilitant, així, l'entrada i sortida d'aigües del riu en cas de desbordament. Així és com va néixer l'Aiguamoll de les Llobateres, que es va presentar el 22 d'abril passat.

Es tracta d'un espai natural que l'empresa ha cedit a l'ajuntament per tal que es converteixi en una zona pública. D'aquesta forma es vol potenciar el seu ús social i pedagògic, a més de contribuir a la millora de la diversitat biològica d'aquesta part de la Tordera. Per tal de fer-ho possible, s'hi han instal·lat diversos plafons informatius on es pot llegir l'explicació del projecte, a més dels valors naturals i hidràulics dels aiguamolls. La zona, compta també amb un observatori d'ocells, ja que a l'aiguamoll, es poden trobar diverses aus, com ànecs, corbs marins i ber-

nats pescaires, a més d'altres animals, com són granotes, tortugues i gripaus. Tot això ho van poder comprovar Maria Comellas, directora general de Qualitat Ambiental, Joan Pallisé, director general de Medi Natural i Jaume Busquets, subdirector general de Paisatge, el 30 de maig passat, durant la seva visita a l'Aiguamoll. Tots tres van manifestar un gran interès pel projecte i van expressar la seva satisfacció amb aquest tipus de restauració.

Aquest projecte ha estat possible gràcies a l'esforç conjunt de SEFEL, de l'ajuntament de Sant Celoni i de Xavier Latorre, com a responsable de l'Agència Catalana de l'Aigua. El mateix Latorre, en el Congrés citat abans va parlar dels avantatges de la creació de zones humides artificials: "Si som capaços d'aprofitar al màxim les possibilitats que ens ofereixen algunes de les planes llindants amb els cursos fluvials i provoquem la seva transformació en dipòsits de retenció temporal de part del volum de les avingudes, i a més, aquests dipòsits de retenció els transformem en zones humides artificials, podem provocar, com a mínim, els quatre efectes positius següents, enumerats telegràficament:

- Laminació d'avingudes i reducció dels riscos d'inundació.
- Creació de noves zones humides artificials.
- Increment de la recàrrega dels aqüífers.
- Eventualment, aprofitar les zones humides creades com a element regenerador de la qualitat de les aigües, atès el seu potencial autodepurador."

L'empresa SEFEL ha manifestat trobar-se en disposició d'engegar més iniciatives d'aquest tipus que, d'alguna manera, donen noves possibilitats de compatibilitzar l'obtenció d'àrids amb la protecció de la natura. Tanmateix, el Gremi d'Àrids considera aquest tipus de restauració un exemple més de què la intervenció sobre el territori de l'activitat extractiva mitjançant un adequat projecte de restauració, sovint esdevé una actuació positiva, i no pas destructiva, com ha estat considerada des de molts anys enrere.

L'Aiguamoll de les Llobateres
està situat entre l'AP7 i la C35,
al terme municipal de Sant Celoni

La zona humida disposa d'uns plafons informatius sobre la seva construcció i les diferents espècies animals que s'hi poden trobar.

RECULL DE PREMSA

LA VANGUARDIA • 20/05/2007

Xarxa Natura 2000

■ Vaig acudir a una reunió de l'Institut Agrícola Sant Isidre a Pals i vaig quedar esgarriat per la Xarxa Natura 2000. Una notícia molt important que no he vist a la premsa: una iniciativa europea que impulsa la creació d'una xarxa d'àrees d'especial protecció.

La recomanació europea és protegir el 15% del territori; Catalunya, a instàncies del Govern, va proposar que fos el 30%. Només em supera Eslovènia, amb un 31%. Països com el Regne Unit, França o Itàlia proposen el 6,50%, 7,90% i 14,20%, respectivament. Aquesta xarxa estableix unes directrius per gestionar l'activitat al territori protegit. Directrius per a la circulació rodada, edificació, infra-

estructures hidràuliques, energètiques i viàries, per a l'agricultura i la ramaderia, el turisme i el lleure, la caça i la pesca... Les conseqüències poden ser descomunals. No es podran canviar carreus, no es podran ampliar instal·lacions turístiques com pistes d'esquí, tot el sòl es declararà no urbanitzable, no es podran realitzar millores o ampliacions de la xarxa de subministrament energètic... Tota Catalunya pendrà competitivitat respecte la resta de territoris.

Les indemnitzacions que es proposen no podran compensar les pèrdues. És increïble que tot el sector empresarial de Catalunya i el Govern estiguin preocupats per l'aeroport del Prat i d'aquest tema només uns pocs agricultors en donem veu d'alarma. Calia doblar la proposta de la Unió Europea?

ÁLVARO SERRALTA
Girona

LA GACETA DE LOS NEGOCIOS • 11/06/2007

JAIME DE SIVATTE
PRESIDENTE DE ANEFHOP

“Los hormigoneros estamos financiando a las constructoras”

MARTA OSES

Sevilla. La capital hispalense acogió la semana pasada el II Encuentro Mundial de la Industria del Hormigón Preparado, que reúne a casi mil profesionales de más de 40 países de los cinco continentes. La patronal española Anefhop, que representa el 75% de la producción nacional, organiza esta segunda edición quince años después de la primera. Los objetivos de este evento, según Jaime de Sivatte, presidente de la patronal, son “intercambiar conocimientos y experiencias, y debatir temas que nos afectan hoy a todos”.

Este encuentro también sirve para tomarle el pulso al sector. Una de sus principales preocupaciones es el incumplimiento de la Ley Estatal de Morosidad. Hace un tiempo se barajó la posibilidad de interponer una demanda. ¿sigue en curso? Éste es un problema importante. Los fabricantes de hormigón estamos financiando a las constructoras a un plazo muy largo. Otra cosa es que el camino para dirimir esas diferencias deba ser por vía judicial o por los medios de comunicación. La demanda que interpuso la Confederación de Fabricantes de Productos de la Construcción sigue adelante. En Anefhop pensamos que sería mejor olvidarnos de esos terrenos y dirimir las diferencias dialogando, y en eso estamos. Pero es cierto que se está pagando en España a unos plazos superiores a los europeos, y la transposición de la directiva es un poco ambigua, por lo que en el mercado no siempre se dan las mejores condiciones para todos. Pero, en fin, ANEFHOP va a seguir en el camino del diálogo, de en-

Jaime de Sivatte apuesta por el diálogo.

tender que también son nuestros clientes, de los cuales vivimos, y que por tanto no debemos enfrentarnos demasiado. Pero lo que sí queremos es que sean sensibles a que ni estamos cumpliendo con la letra y el espíritu de la directiva europea, ni a lo mejor ellos cobran de la administración como tendrían que cobrar... Pero las leyes son para que las cumplamos todos. En cualquier caso: diálogo, comunicación y pacto.

La ley, de 2004, dice que el plazo de pago es de 60 días, ¿no?

30 días; excepcionalmente, 60; y el contratista debe pagar en los mismos plazos que cobra de la administración. Para superar los 60 días, tendrían que pactarse unos intereses penalizadores. El tema es un poco ambiguo...

¿Qué línea están siguiendo para encontrar la solución?

Creemos que hay que ir solucionando, imponiendo el sentido común, dialogando. La asociación está haciendo aproximaciones a los grandes constructores para ver si logramos acercar soluciones, es la vía en la que estamos metidos. Hace tiempo que se iniciaron, pero no quiere decir que tengan éxito.

SEGRE (ED. CATALÀ) • 19/04/2007

Nova Federació d'Àrids impulsada des de Catalunya

IMADRID I L'Associació Nacional d'Empresaris Fabricants d'Àrids i el Gremi d'Àrids de Catalunya van presentar ahir la nova Federació d'Àrids amb seu social a Madrid. Segons els seus promotors, “representa un salt qualitatiu i quantitatiu en l'enfortiment de la representació del sector davant d'administracions i institucions estatals i internacionals”.

AVUI • 19/04/2007

Mineria Neix la Federació d'Àrids per unificar tot el sector

El Gremi d'Àrids de Catalunya i l'Associació Nacional d'Empresaris Fabricants d'Àrids (ANEFA) van presentar ahir la Federació d'Àrids (FdA), amb seu a Madrid. L'entitat s'erigirà com l'única veu davant de les administracions i de les institucions estatals i institucionals per defensar els interessos del sector de la mineria i enfortir la seva representació. La iniciativa culmina el procés començat pel conveni de col·laboració firmat per les dues entitats el 2006.

LA NUEVA ESPAÑA • 27/04/2007

CANTERAS Y ÁRIDOS || ACTIVIDAD EXTRACTIVA

Los áridos, una materia prima imprescindible para la sociedad

Los pequeños trozos de roca con texturas, composiciones y características diversas son la segunda materia más consumida

Se llama áridos a los materiales granulares, pequeños trozos de roca utilizados en la construcción y en diversas aplicaciones industriales. Tienen texturas, composiciones y características diversas, según el tipo de yacimiento y el enclave geológico del que procedan. Los diferentes grosores se consiguen, con modernas técnicas de trituración, de la piedra (roca industrial) que se extrae de las canteras o graveras.

Los áridos son una materia prima imprescindible en la vida diaria, siendo la más consumida por el ser humano, después del agua.

La producción de áridos comienza con la extracción de la piedra o roca industrial, mediante detonaciones controladas. Las máquinas hacen los trabajos que requieren mayor esfuerzo físico, como la perforación de los barrenos. Estos se hacen con carros de perforación dotados de captadores de polvo y deben estar perfectamente calculados, tanto en su profundidad como en la distancia entre sí, de esta manera se evitan accidentes, además de conseguir que la piedra arrancada tenga el tamaño idóneo para la fase de molido y clasificación. Todas las labores que se llevan a cabo en la industria extractiva están realizadas por personal especializado, y muy concretamente las detonaciones, que cuentan con un control exhaustivo.

-Carga y transporte

Al finalizar la detonación comienza el trabajo para los equipos de carga y transporte; palas de carga frontal, retroexcavadoras y dúmperes, con capacidad de hasta cincuenta toneladas, suministran la materia prima necesaria a las plantas de producción. El primer paso es depositar en un molino primario la piedra arrancada para ser triturada.

-Tratamiento

La piedra se puede triturar en diversos tamaños y es seleccionada por cribas vibrantes. Los materiales ya clasificados pueden ser distribuidos directamente a los clientes o enviados a otros molinos para la producción de materiales de menor diámetro, como las arenas. También se comercializan productos como Zahorra artificial, elaborado con la mezcla de distintos tamaños de áridos, materiales como escolleras o piedra en rama, y un subproducto llamado estéril, resultado del precribado que se hace a la piedra para limpiarla de impurezas.

Todos los áridos deben cumplir con la curva granulométrica establecida, y esto requiere permanentes análisis en el laboratorio. En la industria extractiva se reutiliza todo, no hay desechos, y la tierra sobrante en los procesos se utiliza para la repoblación reforestal.

-¿Para qué sirven?

Los áridos son materiales económicos que se pueden obtener en grandes cantidades y, desde hace muchos años, son la base en todo tipo de construcción. Pero las múltiples utilidades que tienen en la actualidad lo convierten en un material indispensable en nuestra sociedad, tanto a nivel industrial como cotidiano.

Se estima que una persona utiliza unas 11 toneladas al año, de lo que se deduce que en toda una vida consumirá cerca de 850.000 kilogramos de áridos, cantidad equivalente a la transportada en 32 camiones bañera.

-Algunas utilidades de los áridos:

-1 tonelada de vidrio requiere 1 tonelada de áridos.

-La industria del plástico utiliza, al año, 200.000 toneladas de áridos.

-La industria papelera utiliza, al año, 500.000 toneladas de áridos.

-1 kilómetro de autopista necesita unas 30.000 toneladas de áridos.

-1 kilómetro de vías de ferrocarril requiere unas 10.000 toneladas de áridos.

-En la vida cotidiana

Los áridos son necesarios para la fabricación de innumerables elementos de la vida cotidiana como:

La cerámica, el vidrio; una tonelada de vidrio requiere 700 Kg de arena muy pura, 300 Kg de dolomía y caliza, componentes electrónicos... el papel, el plástico; la industria papelera consume 500.000 toneladas de áridos anualmente, y la de los plásticos 200.000 toneladas. La caliza finalmente molida también interviene en la composición de

Una cantera.

Los áridos son necesarios para la fabricación de innumerables elementos de la vida cotidiana. Resultan imprescindibles en actividades como la construcción y a la vez son materia prima de otros productos

numerosos productos químicos y farmacéuticos.

En la alimentación se emplea en los procesos de fabricación del pan, del vino y de la cerveza. También en la fabricación de azúcar (para 100 Kg de azúcar son necesarios 20 Kg de caliza), industria de la pintura y detergentes (en la fabricación de detergentes interviene la arena silíce).

-En el medio ambiente

Los áridos también tienen muchas aplicaciones para mejorar el medio ambiente:

Reducción de las emisiones de azufre, reducción de la acidez de los suelos, filtros para la depuración de aguas, control de procesos erosivos, desulfuración en las calderas de centrales térmicas, etcétera. Tratamiento de aguas. Filtración de aguas de consumo

humano, depuración de aguas residuales y neutralización de aguas ácidas.

-En la construcción

Los áridos se utilizan en todo tipo de construcción, y a su vez son materia prima de otros productos de la construcción:

1. Minerales industriales; áridos industriales; revestimientos aislantes y refractarios; fabricación de acero; fabricación del cemento y de la cal; lechos filtrantes.

2. Morteros, empleados para unir ladrillos o revestir paredes; un metro cúbico de mortero contiene 1,3 toneladas de áridos.

3. Hormigones, que pueden ser estructurales (cimientos, vigas y pilares) o en masa (pavimentos, etcétera). Para la fabricación de 1 metro cúbico de hormigón son

necesarias entre 1,8 y 1,9 toneladas de áridos.

4. Balasto, para construcción de vías férreas, y sobre el que se apoyan las traviesas y los raíles. Un kilómetro de vías de ferrocarril requiere unas 10.000 toneladas de áridos.

4. Piedras y bloques de escollera para puertos.

5. Prefabricados, como ladrillos, bloques, vigas, bordillos, aceras, tuberías, etcétera. Una vivienda unifamiliar necesita entre 100 y 300 toneladas de áridos.

6. Bases, sub-bases y aglomerados asfálticos, que son los elementos que componen las carreteras, autopistas, calles, aparcamientos, pistas, etcétera. Para 1 kilómetro de autopista son necesarias unas 30.000 toneladas de áridos.

Y además

Producción de energía eléctrica; cargas para centrales térmicas, desulfuración de gases, presas para energía hidroeléctrica. En los usos agrícolas intervienen en corrección de suelos, fertilizantes, o aditivos para piensos.

DOSSIER ECONÒMIC DE CATALUNYA • 31/03/2007

MEDI AMBIENT: IMPULS A LA CONSTRUCCIÓ SOSTENIBLE

El reciclatge de runes creix un 150% en cinc anys

El 2006 es van recuperar 528.094 tones a Catalunya, un 70% més que el 2005

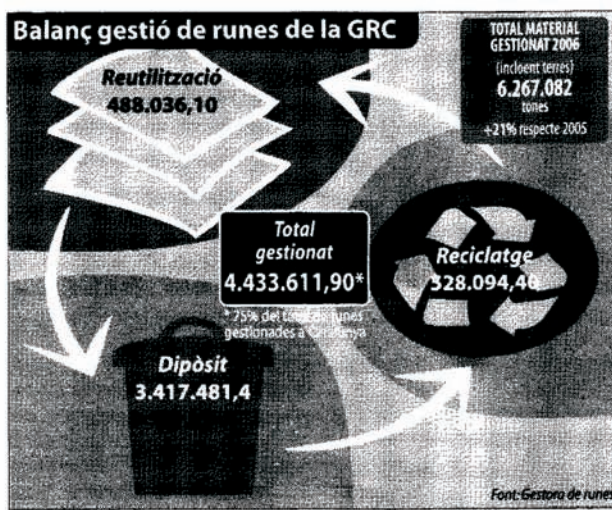
■ La recuperació de runes de la construcció comença a consolidar-se a Catalunya. Els darrers cinc anys, aquesta activitat ha crescut un 150%, fins a les 528.094 tones del 2006. Són les dades de balanç de Gestora de Runes de la Construcció (GRC), que gestiona el 75% del total de les runes.

BERTA ROIG
Barcelona

«Sortim d'un període amb objectius molt inferiors i ara Gestora de Runes de la Construcció (GRC) està donant esplèndids resultats, fet que ens demostra que tenim ben orientada l'activitat», explica la presidenta de GRC, Genoveva Català. L'impuls d'aquesta societat publicoprivada creada el 1994 per l'Agència de Residus de Catalunya i Tèrça (Tractament i Selecció de Residus) –amb un 45% de les accions–, i la Confederació Catalana de la Construcció i 111 empreses del sector –amb l'altre 55%– ha resultat determinant en aquesta evolució. I és que GRC gestiona el 75% de les runes generades a Catalunya i va assolir un volum de quasi quatre milions i mig de tones el passat 2006. És, per tant, un referent per mesurar l'evolució del sector.

Les dades de l'exercici passat, en el qual es va incrementar un 70% el reciclatge de runes, fan ser optimistes als responsables de GRC davant l'evolució futura. Per això, Català preveu que el 2010 la societat pugui haver assolit una xifra de reciclatge del 50% del total de runes gestionades a Catalunya i duplicar, així, la dada actual.

El recorregut és, però, encara extens, ja que el 77% de les runes

gestionades per GRC el 2006 (uns 3,4 milions de tones) va tenir com a destinació un dels 26 dipòsits controlats que gestiona la societat (repartits en 22 comarques) i, per tant, només un 23% es va destinar a la reutilització o el reciclatge.

En aquest punt, els responsables de GRC confien que el nou marc normatiu introduït pel Decret d'ecoeficiència de Catalunya i el Codi Tècnic de l'Edificació signifiqui un nou impuls a aquesta activitat de reciclatge ja que inclouen mesures concretes no solament per a l'activitat constructora sinó també per a la d'enderrocament. Segons Català, l'experiència de GRC «va per davant del que ara ens vindrà imposat per les noves lleis».

Obrir nous mercats

Per tal de poder garantir l'increment de l'oferta d'àrids reciclats, cal que paral·lelament augmenti la demanda. Per això, el conseller delegat de GRC,

Ramon Tella, té clar que han «d'anar obrint nous mercats per als materials reciclats». Segons Tella, sovint el mercat ja existeix però encara cal superar algunes idees preconcebudes i fer entendre que l'àrid reciclat té la mateixa qualitat que el que s'obté de les pedreres».

Precisament per reforçar aquesta idea, GRC –en col·laboració amb el Centre Català del Reciclatge, la Universitat

La nova normativa sobre construcció pot impulsar encara més aquesta activitat

Politécnica de Catalunya i les empreses Breinco i Zicla– ha impulsat l'elaboració d'un estudi sobre la viabilitat de l'ús de materials reciclats procedents dels residus de la construcció i de

la demolició en prefabricats de formigó. En definitiva es tracta, tal com diu Català, de «prestigiar el producte reciclat».

Millorar aquesta imatge de qualitat és, ara com ara, el principal repte per ampliar les possibilitats del mercat, ja que, com afirma Tello, «en preus som plenament competitius i fins i tot podem aportar tarifes més baixes que l'àrid de pedra».

El conseller delegat de GRC també ha destacat que la plani-

GRC vol avançar en la imatge de qualitat dels àrids reciclats

ficació de noves infraestructures de reciclatge (actualment la societat en gestiona tretze) s'haurà de fer d'acord amb aquests creixements del mercat, per la qual cosa, de moment, la companyia no té un pla concret de construcció de noves plantes. Entre les tretze infraestructures operatives en l'actualitat destaquen les dues que se situen als ports de Barcelona i Tarragona, on es recuperen materials per utilitzar-los en la prolongació dels molls.

Pel que fa al conjunt de l'activitat (sumant la gestió de terres a la de runes), GRC també fa un balanç positiu de l'exercici passat. En total, la societat va gestionar 6.267.082 tones de residus de la construcció, xifra que significa un increment del 21% respecte al 2005. Segons Català, en aquest bon comportament té molt a dir «l'èxit de la col·laboració entre el sector públic i el privat en la gestió dels materials de la construcció i la protecció del medi ambient». Aquesta col·laboració ha permès també desenvolupar una important xarxa d'infraestructures arreu del mapa català, cosa que ha servit, segons Tello, «per reordenar la situació de gestió incontrolada de runes de la construcció que existia abans». ♦

LAS PROVINCIAS • 22/03/2007

Las empresas de áridos denuncian que las trabas municipales impiden abrir canteras en la Comunitat

El sector reivindica la importancia de este producto para la sociedad

E. P. R. ■ VALENCIA

Las trabas legales que imponen los Ayuntamientos a la extracción de áridos "hace muy difícil abrir nuevas explotaciones". Así lo reconoció ayer el presidente de la Agrupación de Fabricantes de Áridos de la Comunitat Valenciana, Arturo O'Neill de Tyrone. La organización, integrada en la Asociación Nacional de Empresarios Fabricantes de Áridos (ANEFA), celebró ayer una jornada sobre medio ambiente y ordenación del territorio en explotaciones mineras de la Comunitat Valenciana, en colaboración con la Conselleria de Empresa y la Cámara de Comercio de Valencia.

El presidente de los fabricantes valencianos de áridos (AFA) reconoció que este es un problema que se da en la Comunitat Valenciana, aunque no es exclusivo de ella, y supone un freno para los objetivos de crecimiento de los empresarios del sector.

La cuestión de base, indicó Arturo O'Neill de Tyrone, es la mala fama que tienen las canteras en la sociedad, por lo que consideró necesaria una campaña divulgativa sobre el beneficio de la extracción de materiales del subsuelo. En el mismo sentido se manifestó en su ponencia el jefe de sección minera del Servicio Territorial de Alicante de la Dirección General de Industria, Francisco Javier Calvín, quien lamentó el "egoísmo" de muchos municipios.

Legislación amplia y complicada

Calvín calificó de "difícil" el futuro de la minería y dijo que el sector requiere "apuestas arriesgadas del poder político". Ante un auditorio compuesto por varias decenas de empresarios del sector, el responsable de la sección de minería del Servicio Territorial de Alicante consideró la reglamentación vigente en materia medioambiental de "amplia y complicada", compuesta por más de un centenar de normas de dife-

Una cantera de Alicante. /M. A.

rentes administraciones, a las que hay que sumar otras referentes a seguridad laboral o manejo de explosivos.

El presidente de AFA redundó en este aspecto y estimó necesario que una administración determinada —por ejemplo la autonómica— fuera la encargada de centralizar todos los trámites y permisos necesarios para desarrollar la actividad.

En cuanto a la nueva legislación medioambiental, por ejemplo la de protección del paisaje que recientemente aprobó la Generalitat Valenciana, Arturo O'Neill de Tyrone no la considera una amenaza en sí para el sector, pese al aumento de costes que supone para las empresas el cumplimiento de requisitos como la restauración del territorio.

El presidente de los fabricantes valencianos de áridos estimó más peligroso para los empresarios del sector "la inseguridad jurídica" en la que se encuentran las explotaciones, puesto que no se toman medi-

El consumo de áridos en la Comunitat se elevó a 65 millones de toneladas en 2005, la mayoría en la construcción

das a largo plazo para garantizar la continuidad del sector, explicó.

Durante la jornada, el asesor jurídico de ANEFA explicó la oposición de los productores al nuevo canon de uso fijado en la ley de suelo no urbanizable de 2004. En ella se establece una tasa para usos distintos al agrícola, forestal, ganadero o cinegético y se iguala, según ANEFA, la extracción de áridos a proyectos de urbanización del territorio. Ellos, explicó el asesor jurídico José Luis Fuertes, no realizan un uso urbanístico del suelo, sino industrial.

El consumo de áridos en la Comunitat Valenciana se situó en 2005 en 65 millones de toneladas. La mayoría (59.8 millones), según datos de ANEFA, fue utilizada por la construcción. Pese a ello, el presidente de los fabricantes valencianos desvinculó la evolución al alza de la producción (se ha triplicado desde 1993) al crecimiento experimentado por el sector de la construcción en los últimos años.

LA VANGUARDIA • 05/06/2007

El calentamiento global

La revolución del CO₂

La obligación de reducir gases impulsa grandes cambios en las industrias

■ Las normativas contra el cambio climático son la punta de lanza de muchas transformaciones innovadoras

ANTONIO CERRILLO

BARCELONA. - La necesidad de combatir el cambio climático está revolucionando la industria, que se ve condicionada plenamente por las normativas que exigen ahorrar energía, materiales y agua para paliar este fenómeno. El calentamiento global está cambiando la ecología del planeta, alertan los científicos del Panel Intergubernamental de Cambio Climático. Y, en consecuencia, las empresas y la sociedad en su conjunto se ven obligadas a moverse en un nuevo campo de juego: el que marca el protocolo de Kioto. Frenar los gases invernadero es la base sobre la que pivota la competitividad empresarial y la modernización de muchos procesos. El siglo XVIII trajo la revolución de la máquina del vapor, a la que han seguido el carbón y el petróleo como grandes ejes del desarrollo energético. Ahora, la industria ha entrado de lleno en la era de la revolución contra el CO₂.

Existen algunos síntomas y ejemplos de que las empresas y la sociedad en general empiezan a reaccionar para limitar los gases y frenar la subida de temperatura en unos márgenes tolerables. "Si el cambio climático no existiera, habría que inventarlo, porque es el leitmotiv que está haciendo repensar la sociedad del siglo XXI en la dirección de un desarrollo racional y equitativo, con menos uso de materiales y más energía renovable. Se abren nuevos desafíos y oportunidades; abdicar de ellos es apearse del tren del progreso real para el país", dice Lluís Otero, director de prospectiva y ecoeficiencia del Grupo Hera.

La nueva situación sacude el mapa de las actividades industriales. Saldrán perdiendo las petroleras que usen combustibles sucios, las marcas especializadas sólo en ropa de abri-

DÍA DEL MEDIO AMBIENTE. Trash people, una exposición de 300 esculturas a base de basura creadas por el artista H.A. Schult, se puede ver en la plaza Reial de Barcelona

go o las fábricas de coches que derrochen energía. En cambio, el horizonte se despeja para quienes opten por productos limpios y ecoeficientes, las empresas que comercialicen productos aislantes que eviten pérdidas de calor y frío en la edificación, o las que desalinicen agua de mar y sepan ahorrar caudal (los planes de Medio Ambiente para desalinizadoras suman 1.945 millones de euros). "Menos CO₂ exige menos consumo de combustibles fósiles y de agua, más recuperación de recursos y un impulso a las fuentes renovables. Y eso implica hábitos de producción y consumo más saludables, un mundo más equitativo y menos de-

pendencia geoestratégica de los recursos fósiles", dice Lluís Otero.

SECTOR DEL AUTOMÓVIL. Esta revolución se halla en pleno apogeo en los salones del automóvil. El híbrido Toyota Prius se ha puesto a la cabeza de los modelos más limpios sin usar carburantes renovables. Al combinar motor de gasolina y eléctrico, obtiene una importante reducción de emisiones (98 gramos CO₂/km), lo que explica su éxito inesperado. Se está a la espera de ver cómo se concretan las expectativas de los vehículos a base de biocarburantes, pilas de hidrógeno (aun-

que falta ver cómo se almacena y con qué energía se produce) y el coche eléctrico. Y, en paralelo, la UE ha obligado a los fabricantes a reducir sus emisiones hasta 130 gramos de CO₂ por kilómetro en el 2012.

PROCESOS INDUSTRIALES. Los planes de la UE para reducir el CO₂ tocan de lleno a nuestro país. Un millar de empresas españolas tiene asignado un tope de derechos de emisión cada año, y si lo rebasan, deben acudir al año siguiente a los mercados para comprar el CO₂, arrojado de más al aire. En esta situación se encuentran las plantas térmicas, siderurgia, refino, cementeras, vidrio, papeleras, cerámicas... Las cementeras, por ejemplo, están impulsando el uso de biomasa, como combustible alternativo al que usan -coc de petróleo-, destaca Alejandro Josa, catedrático de la UPC.

INNOVACIÓN Y AHORRO. El cambio climático -explica Otero- es una posibilidad de convertir los problemas en oportunidades. Lo dicen los estudios de coste-beneficio. Por ejemplo, una empresa que gestione residuos orgánicos municipales y quiera aprovechar el biogás extraído de vertedero debe hacer costosas inversiones en instalaciones y equipos. Pero, a cambio, como contrapartida, puede obtener ventajas más notables: así, puede usar el biogás para producir y vender electricidad; beneficiarse de las primas estipuladas por el Gobierno para favorecer las energías renovables; emplear el biogás como biocarburante de automoción (aunque aún existen importantes trabas administrativas y fiscales), y además, de esta manera, con su actitud evita que España tenga que comprar créditos de CO₂ en el extranjero para reducir su inventario de gases (un kilo de metano equivale a 23 kg de CO₂). Si no se actúa preventivamente, pues, la factura es más cara.

NUÉVAS ENERGÍAS. "Hasta ahora hemos vivido de una economía extractiva, pese a que dependemos de recursos limitados, como son los de la energía de los combustibles fósiles

Continúa en la página siguiente

EL 3 DE VUIT • 27/04/2007

La comarca ja compta amb una nova àrea forestal i recreativa al municipi de Bellvei

Diumenge un grup de nens i nenes van plantar un centenar de pins poc abans que el president del Consell Comarcal, Benet Jané, inaugurés l'espai

BELLVEI

Ferran Rodríguez

El Consell Comarcal del Baix Penedès ha transformat una antiga pedrera en un espai forestal i recreatiu de 4 hectàrees que, poc a poc, anirà guanyant en prestacions.

Diumenge passat, el president del Consell Comarcal, Benet Jané, i l'alcalde de Bellvei, Josep Fonts, van inaugurar el nou espai forestal i recreatiu de 4 hectàrees, situat a la carretera de la Cobertera, entre els municipis de Calafell i Bellvei, en un trencall a l'esquerra en

direcció a la urbanització Baronia del Mar.

Aquest espai, reconvertit ara en una espaiosa zona d'oci, era una pedrera que va ser adquirida pel Consell Comarcal l'any 1988. El maig del 2004, un cop legalitzada, va passar a ser utilitzada com a dipòsit controlat de runes de construcció, és a dir, residus inerts, fins el passat mes de setembre, data en que el monodipòsit va ser clausurat amb un total de 230.306 tones de runa. Actualment, el Consell Comarcal del Baix Penedès, a través de l'empresa mixta EcoBP, ha transformat aquesta antiga pedrera en un espai de perfil natural susceptible de ser usat per al lleure i l'oci de les famílies. Durant l'acte d'inauguració de diumenge,

previ a un esmorzar popular, els assistents van poder veure en un plafó l'evolució de l'indret fins a esdevenir tal com és ara.

En el seu parlament, l'alcalde de Bellvei, Josep Fonts, va dir que "obrir avui aquest espai representa una gran satisfacció pel municipi, ja que és fruit d'un gran esforç i era un indret en el qual hi havia hagut molts conflictes". L'alcalde va dir que més endavant estava previst poder col·locar mobiliari urbà, "i fins i tot una gran bassa en què es pugui obtenir aigua en cas de necessitat en la lluita contra els incendis forestals".

De la seva banda, el president del consell comarcal, Benet Jané, va avançar que "aquest abocador de runes tindrà continuïtat a la

Diferents veïns de Bellvei i alcaldes de la comarca van assistir a l'acte inaugural del nou espai recreatiu de la comarca

comarca, ja que estem treballant en un de nou". Jané es va mostrar satisfet de poder inaugurar aquest espai, "que serà un punt de trobada ideal, abans era una agressió a la natura".

Plantar pins

Durant el matí, un grup de

joves va plantar un centenar de pins a la zona, mentres es preparava l'esmorzar a la brasa. Diferents alcaldes de la comarca van gaudir de la jornada i de l'excel·lent panoràmica de part de les serralades, la plana i la costa del Baix Penedès, atès que la nova zona forestal es troba en una atalaia.

Jaime de Sivatte President d'ANEFHOP “Els temes ambientals, de prevenció de riscos i de formació ocupen un lloc destacat a ANEFHOP”

ENTREVISTA

Tant el president de l'Asociación Nacional Española Fabricantes de Hormigón Preparado (ANEFHOP), que és vostè, com el president de la Federación de Áridos (FdA), Pasqual Roca, són catalans, com valora aquesta situació?

Des de la seva constitució el 1968, ANEFHOP ha anat agrupant empreses de tot l'àmbit nacional fins arribar a representar el 75% dels fabricants espanyols. Les competències de l'Administració Central sobre el sector no han estat transferides a les Comunitats Autònomes i, en conseqüència l'associació dona servei als seus afiliats a través de les seves delegacions. Les competències sobre els àrids estan majoritàriament descentralitzades i, per tant, els seus interlocutors són Ajuntaments i Comunitats Autònomes.

El formigoner, dins d'un marc normatiu únic per tota Espanya, es juga ser o no ser, principalment convenent als seus clients perquè li paguin pel servei que els dona, ja que ells mateixos poden fabricar-se el formigó. L'àrid es juga la seva existència i subsistència (a part de sent competitiu en el mercat, lògicament) amb una normativa de permisos, plans de labors, ampliacions, normativa mediambiental, etc., que depenen dels Ajuntaments i de les Comunitats Autònomes.

El Gremi d'Àrids (una de les institucions gremials més antigues d'Espanya) i ANEFA, durant anys han donat solucions als problemes dels seus afiliats en les relacions amb les administracions. Quan aquest any el Gremi i ANEFA van crear la Federació d'Àrids (un federació oberta a associacions que compleixin determinats requisits de representativitat) era lògic que la presidència recaigués en l'anterior president del Gremi, Pasqual Roca, català. Quant a la presidència d'ANEFHOP, el fet que en aquests moments recaigui sobre meu, també català, és una coincidència.

Ens podria explicar breument quins són els principals objectius i propostes d'ANEFHOP?

Des de la seva constitució, els objectius d'ANEFHOP han estat ser el representant de la majoria dels formigoners davant de les diferents administracions espanyoles, estar present i influir en les normatives que li afecten (per exemple en les successives instruccions sobre el formigó), i establir un alt nivell d'exigència interna als membres en relació amb les instal·lacions i qualitat, davant les expectatives dels clients.

Cal recordar que, fins a principis dels 60, el contractista es fabricava el formigó que necessitava per a les seves obres i que continua tenint aquest coneixement del producte. En aquests moments gairebé el 100% del formigó és servit per la indústria i no fabricat per aquell que el consumeix. ANEFHOP ha jugat un gran paper en el fet que els

En aquests moments gairebé el 100% del formigó és servit per la indústria i no fabricat per aquell que el consumeix.

formigoners hagin convençut en un índex tan alt als seus clients.

D'un temps cap aquí, les temàtiques mediambientals, de prevenció de riscos laborals i de formació del personal, que configuren les noves exigències de la societat, ocupen cada vegada un lloc més destacat en les activitats d'ANEFHOP.

Tenint en compte l'estreta relació entre el sector dels àrids i del formigó, ens podria fer una valoració de la situació actual en què es troben tots dos sectors?

Com és sabut, un metre cúbic de formigó, a més del component ciment, aigua i additius, porta gairebé dues tones d'àrids. Amb una producció en el 2006 de gairebé 100 milions de m², la indústria del formigó preparat consumeix 200 milions de tones d'àrids, fent d'aquesta el principal client de la indústria dels àrids. Els dos sectors han estat capaços de satisfer la demanda creixent dels seus productes en aquests anys de creixement continuat. Els consums de for-

migó i àrid per habitant estan entre els primers d'Europa. La capacitat d'adaptació, no deixar-se superar per la demanda creixent i no ser un factor estrangulador de la mateixa, parlen per si sols de la maduresa dels empresaris. En el cas dels àrids, a més, les regulacions d'ajuntaments i Comunitats Autònomes han suposat un obstacle addicional que, no obstant això, l'empresari ha estat capaç de superar.

Quines creu que són les principals problemàtiques amb les quals es troben les empreses de tots dos sectors?

Pels empresaris ariders, la principal problemàtica és la que prové de les normes, dels comportaments i de les actituds de les administra-

cions autonòmiques i locals. Per a la indústria del formigó, l'esforç constant per adaptar-se a la grandària de la demanda representa la problemàtica principal. Només cal pensar en la quantitat de recursos humans i materials que s'han hagut d'incorporar a les activitats en aquests últims anys i el que pot representar una baixada en el volum del mercat respecte als mateixos, en el dia que inevitablement es produeixi. Els dos sectors tenen problemes comuns: l'existència de competència deslleial, una imatge que moltes vegades no es correspon amb la realitat industrial, i que els moviments de concentració i integració a vegades es fan a costa dels interessos legítims d'algunes de les empreses.

Les empreses d'ANEFHOP tenen problemes d'abastiment d'àrids per formigó?

En algunes ocasions sí, però en aquests casos això ha estat a causa de la negativa de les administracions autonòmiques i locals a les peticions d'ampliació i noves obertures d'explotacions d'àrids, encara que s'hagin fet amb molta antelació i, per descomptat, estiguin subjectes a les normatives vigents.